

UOHSX006YR89

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R50/2014/VZ-45673/2015/323/MOđ

Brno: 22. prosince 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 15. 2. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 18. 2. 2014, zadavatelem –

- **Psychiatrická nemocnice Jihlava**, IČO 00600601, se sídlem Brněnská 455/54, 586 01 Jihlava,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 1. 2014, č. j. ÚOHS-S282/2007/VZ-2095/2014/514/JNv,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše uvedeným zadavatelem, při zadávání veřejné zakázky „**PL Jihlava - rekonstrukce pavilonu č. 3**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo v Informačního systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 21. 8. 2007 pod ev. č. zakázky 60010427, na kterou byla dne 29. 11. 2007 uzavřena smlouva s vybraným uchazečem PSJ holding, a.s., IČO 25337220, Jiráskova 3960/32, 586 01 Jihlava,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Výroky II. a III. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 1. 2014, č. j. ÚOHS-S282/2007/VZ-2095/2014/514/JNv, podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona:

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Psychiatrická nemocnice Jihlava, IČO 00600601, se sídlem Brněnská 455/54, 586 01 Jihlava (dále jen „**zadavatel**“) – uveřejnil podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, v Informačním systému o veřejných zakázkách dne 21. 8. 2007 pod ev. č. veřejné zakázky 60010427 oznámení otevřeného řízení na veřejnou zakázku s názvem „PL Jihlava - rekonstrukce pavilonu č. 3“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. V oddílu IV. 2. 1.) oznámení o zakázce zadavatel uvedl, že v rámci základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky jsou dílčími kritérii hodnocení (i) cena veřejné zakázky bez DPH s váhou 80 %, (ii) záruka za dílo jako celek s váhou 15 %, (iii) sankce za nedodržení termínu dokončení díla s váhou 5 %. V čl. 8 zadávací dokumentace k veřejné zakázce pak zadavatel ke způsobu hodnocení nabídek blíže uvedl, že „*považuje-li hodnotící komise hodnotu jiného dílčího kritéria, než je cena, za zjevně nepřiměřenou, nabídce v rámci tohoto kritéria přiřadí 0 bodů*“.
3. V protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 25. 9. 2007 i ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek z téhož dne (dále jen „**Zpráva**“) je uvedeno, že komise posoudila přiměřenost hodnot jednotlivých dílčích kritérií a došla k závěru, že nabídka č. 8 uchazeče Horácká stavební, s.r.o., IČO 46962875, Humpolecká 13/1, 586 01 Jihlava, (dále jen „**Horácká stavební, s.r.o.**“ nebo „**žalobce**“), obsahuje v porovnání s ostatními nabídkami i s ohledem k charakteru předmětu zadání veřejné zakázky zjevně nepřiměřenou hodnotu v kritériu č. 2 – záruka za dílo jako celek – 144 měsíců. K odůvodnění bylo dále hodnotící komisí uvedeno, že u ostatních nabídek se pohybuje záruka za dílo v rozmezí od 60 do 96 měsíců, a že vzhledem k této skutečnosti, a vzhledem ke znění posledního odstavce bodu 8. „*Textové části – zadávacích podmínek*“, přiděluje hodnotící komise za toto kritérium 0 bodů.
4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 112 zákona příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel dne 22. 10. 2007 návrh společnosti

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

Horácká stavební, s.r.o. na přezkoumání úkonů zadavatele, konkrétně rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno. Úřad ve svém rozhodnutí č. j. S282/2007/VZ-21446/2007/520-KV ze dne 26. 11. 2007 (dále jen „**Rozhodnutí Úřadu I.**“) konstatoval, že zadavatel neporušil zákon a správní řízení podle § 118 zákona zastavil. Toto rozhodnutí napadla společnost Horácká stavební, s.r.o. rozkladem doručeným Úřadu dne 11. 12. 2007, avšak předseda Úřadu jej potvrdil a podaný rozklad zamítl rozhodnutím č. j. R233/2007/02-10653/2008/310-Hr ze dne 28. 5. 2008 (dále jen „**Rozhodnutí o rozkladu I.**“), jehož doručením dne 3. 6. 2008 nabyla obě zmíněná rozhodnutí právní moci.

5. Zadavatel uzavřel dne 29. 11. 2007 s vybraným uchazečem smlouvu o dílo na plnění veřejné zakázky s celkovou cenou díla 32 987 621 Kč bez DPH (39 033 859 Kč včetně DPH).
6. Rozhodnutí o rozkladu I. napadl žalobce správní žalobou před Krajským soudem v Brně (dále jen „**krajský soud**“). Rozsudkem krajského soudu č. j. 62 Ca 55/2008-63 ze dne 28. 4. 2009 (dále jen „**rozsudek KS**“) bylo Rozhodnutí o rozkladu I. zrušeno a vráceno Úřadu k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud především konstatoval, že postup a závěr zadavatele je nepřezkoumatelný, když v rámci zadávacích podmínek zadavatel dostatečně nespécifikoval termín „*zjevná nepřiměřenost*“ hodnoty tohoto kritéria. Proti rozsudku KS podal Úřad kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „**NSS**“), který však svým rozsudkem č. j. 5 Afs 75/2009-100 ze dne 6. 11. 2009 kasační stížnost zamítl (dále jen „**rozsudek NSS**“). V jeho odůvodnění NSS mírně upravil právní názor vyjádřený v rozsudku KS v tom smyslu, že samotný termín „*zjevná nepřiměřenost*“ je nutno vnímat pouze jako neurčitý pojem, který je však známý a objektivně nepřipouští rozdílný výklad. NSS však konstatoval účelovost zavedení institutu posuzování přiměřenosti právě předmětných kritérií, které je tak v rozporu se smyslem jeho použití.
7. V návaznosti na to předseda Úřadu rozhodnutím č. j. R233/2007/VZ-4015/2010/310/JSI ze dne 20. 4. 2010 (dále jen „**Zrušující rozhodnutí I.**“) zrušil Rozhodnutí Úřadu I. a vrátil věc Úřadu k novému projednání. Úřad vydal po opětovném projednání případu rozhodnutí č. j. ÚOHS-S282/2007/VZ-10742/2011/520/EMa ze dne 1. 8. 2011 (dále jen „**Rozhodnutí Úřadu II.**“). Proti tomuto rozhodnutí podal zadavatel dne 17. 8. 2011 rozklad a předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R190/2011/VZ-3834/2012/310/ASc ze dne 20. 3. 2012 výše uvedené rozhodnutí zrušil a věc opětovně vrátil Úřadu k novému projednání (dále jen „**Zrušující rozhodnutí II.**“).
8. Úřad účastníkům řízení zaslal dopisem č. j. ÚOHS-S282/2007/VZ-10542/2012/540/MKr ze dne 15. 8. 2012 oznámení o pokračování správního řízení (dále jen „**oznámení o pokračování řízení**“) a později dopisem č. j. ÚOHS-S282/07/VZ-18212/2012/514/MKr ze dne 1. 10. 2012 seznámení s novými skutečnostmi ve správním řízení, které vycházely především z pochybností Úřadu o správnosti postupu zadavatele dle § 80 odst. 1 zákona (dále jen „**seznámení s novými skutečnostmi**“).

II. Napadené rozhodnutí

9. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností a po zhodnocení všech podkladů vydal Úřad dne 31. 1. 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S282/2007/VZ-2095/2014/514/JNv ze dne 30. 1. 2014 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I. zastavil správní řízení zahájené na návrh

společnosti Horácká stavební, s.r.o., neboť se její žádost stala zjevně bezpředmětnou. Ve výroku II. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. f) zákona, v návaznosti na § 6 zákona, při stanovení způsobu hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií: záruka za dílo jako celek s váhou 15 % (dále jen „**kritérium 2**“) a sankce za nedodržení termínu dokončení díla s váhou 5 % (společně dále též jako „**předmětná kritéria**“). Ve výroku III. Úřad uložil zadavateli za spáchání tohoto správního deliktu dle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 40 000,- Kč.

10. V odůvodnění výroku II. Úřad uvedl, že vycházel ze závěrů Zrušujícího rozhodnutí II., kterými byl vázán, a svoji argumentaci založil na závěrech rozsudku NSS. Své závěry odůvodnil především tím, že posouzení předmětných kritérií jako zjevně nepřiměřených bylo účelové a jdoucí proti smyslu použití omezení institutem „*zjevné nepřiměřenosti*“ a tím, že předmětná kritéria nevyjadřovala ekonomickou výhodnost nabídky, resp. že u nich nebylo možno shledat přímý vliv na realizaci předmětu veřejné zakázky. Důsledkem nevhodné kombinace způsobu hodnocení a výše uvedených hodnotících kritérií mohl být dle odůvodnění napadeného rozhodnutí takový výběr nejvhodnější nabídky, který nereflektuje zásadu optimálního vynakládání veřejných prostředků, neboť taková kombinace kritérií a způsobu hodnocení nezaručovala, že dojde k výběru nabídky, kterým zadavatel získá co největší užitnou hodnotu za vynaložené finanční prostředky.
11. V rámci odůvodnění výroku III. pak Úřad předně konstatoval, že dle § 121 odst. 3 zákona nezanikla odpovědnost zadavatele za správní delikt, neboť k jeho protiprávnímu jednání došlo uzavřením smlouvy na plnění veřejné zakázky dne 29. 11. 2007. Při zvažování výše pokuty pak Úřad přihlédl k následkům spáchání správního deliktu, za které považoval nejen ovlivnění zpracování nabídek uchazeči, ale i ovlivnění výsledného hodnocení, protože dle jeho názoru nebylo možno zcela minimalizovat výši sankčního postihu. Ve prospěch zadavatele pak Úřad zohlednil okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán, především pak skutečnost, že zadavatel uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky na základě Rozhodnutí Úřadu I., o jehož správnosti byl přesvědčen, a že problematika použití institutu „*zjevné nepřiměřených*“ hodnot není v zákoně výslovně řešena a vyslovil se k ní až soud.

III. Námitky rozkladu

12. Dne 18. 2. 2014 obdržel Úřad v zákonné lhůtě rozklad zadavatele ze dne 15. 2. 2014, jímž napadá výroky II. a III. napadeného rozhodnutí, které považuje za nelogické, nespravedlivé a zcela v rozporu s účelem jakékoliv sankce. Zadavatel předně považuje za velmi podstatné zdůraznit, že seznámení s novými skutečnostmi zasláné mu Úřadem v říjnu roku 2012, tedy téměř 5 let po podání návrhu společností Horácká stavební, s.r.o. u Úřadu, obsahovalo pouze vyjádření nového právního názoru ve věci a Úřadem zmiňované skutečnosti, především pak Zpráva, v podstatě novými skutečnostmi nejsou. Zadavatel zároveň nesouhlasí s názorem NSS, že by se v případě posouzení kritéria 2 jednalo o situaci vyžadující kontradiktorní ověření.
13. V souvislosti s optimálním vynakládáním veřejných prostředků a Úřadem tvrzeným nepoměrem užitné hodnoty a vynaložených prostředků pak zadavatel namítá, že neuzavření smlouvy poté, co byl Rozhodnutím Úřadu I. zastaven přezkum jeho úkonů v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, by ohrozilo financování předmětu plnění veřejné zakázky, což by

nepřineslo žádnou užitnou hodnotu. K tomu zdůrazňuje, že o správnosti svého postupu, fakticky potvrzeného Rozhodnutím Úřadu I., neměl ke dni podpisu smlouvy dne 29. 11. 2007 důvod pochybovat, obzvláště když v něm Úřad odkazoval mimo jiné na dosavadní judikaturu krajského soudu i NSS, a když toto bylo následně potvrzeno i předsedou Úřadu v Rozhodnutí o rozkladu I.

14. Zadavatel je zároveň přesvědčen, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti předešel, resp. zabránil, a ve smyslu § 121 odst. 1 zákona za předmětný správní delikt tedy neodpovídá. V případě, že by byla přesto konstatována jeho odpovědnost za spáchání správního deliktu, zadavatel namítá, že vzhledem k dostatečnému represivnímu i preventivnímu účinku samotného řízení o uložení pokuty, a s přihlédnutím k výše zmíněným okolnostem, existuje důvod pro snížení pokuty uložené výrokem III. napadeného rozhodnutí na částku 1 000,- Kč.

Závěr rozkladu

15. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a argumenty zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, alternativně aby změnil výši uložené pokuty na částku 1 000,- Kč.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí postupem podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a relevantních ve vztahu k předmětu řízení, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad tím, že výrokem II. a III. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně výroků II. a III. napadeného rozhodnutí.
19. Co se týká výroku I. napadeného rozhodnutí, proti tomu rozklad nesměřuje a v rozsahu výroku I. tedy napadené rozhodnutí podle § 82 odst. 3 ve spojení s § 73 odst. 1 správního řádu nabylo právní moci dnem následujícím po dni uplynutí lhůty pro podání odvolání, tedy dnem 19. 2. 2014.

V. K námitkám rozkladu

20. Předně je nutno vypořádat konstatování zadavatele, který považuje za velmi podstatné upozornit, že seznámení s novými skutečnostmi mu bylo Úřadem zasláno téměř 5 let po

podání návrhu společnosti Horácká stavební, s.r.o., avšak ve srovnání s ním v podstatě žádné nové skutečnosti neobsahuje. Dle § 82 odst. 2 správního řádu musí mimo jiné odvolání obsahovat „údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.“ Z výše uvedeného konstatování však není patrné, v čem konkrétně je spatřován rozpor s právními předpisy, a ani to, v čem konkrétně je spatřována nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, která by mohla mít vliv na závěry Úřadu uvedené ve výrocích II. a III. napadeného rozhodnutí. Obdobně není, z hlediska přezkumu v tomto řízení o zadavatelem podaném rozkladu proti napadenému rozhodnutí, zřejmá ani relevance zadavatelovy námitky proti závěrům uvedeným v rozsudku NSS, když nesouhlasí, že by při posouzení kritéria 2 bylo nutné využít kontradiktorního ověření. Vzhledem k tomu, že není možné výše uvedená tvrzení považovat za námitky proti napadenému rozhodnutí, neboť z nich není dostatečně patrné, jak se ho týkají, nepovažuji je za námitky rozkladu.

21. V souvislosti s námitkou zadavatele, že neuzavření smlouvy za daných okolností by ohrozilo financování předmětu plnění veřejné zakázky, což by nepřineslo žádnou užitnou hodnotu, uvádím následující. Podmínky financování a realizace veřejné zakázky, které jsou stanoveny smlouvou o poskytnutí veřejných prostředků, či vyplývají z jiných právních předpisů, nejsou součástí pravidel určujících závazný postup při zadávání veřejných zakázek dle zákona. Povinnost zadavatele dodržovat tyto podmínky v rámci jednotlivých fází jeho projektu jakožto celku tak existuje souběžně s jeho povinností dodržovat při poptávce plnění, jež má být hrazeno z veřejných prostředků, postup stanovený zákonem. Skutečnost, že se tyto různé povinnosti vztahují k témuž projektu zadavatele, nemůže vést k zahrnutí pravidel spojených s financováním projektu do okruhu pravidel, jejichž faktické dodržení je Úřadem zkoumáno v rámci věcné příslušnosti mu svěřené ustanovením § 112 zákona. To platí i v případě, kdy je dodržení zákona podmínkou pro splnění povinnosti vyplývající z podmínek financování projektu. Zákon samostatně a nezávisle na ostatních zmíněných předpisech definuje mimo jiné právě i povinný postup k zadání veřejné zakázky a uzavření smlouvy. Pakliže tedy Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že stanovení předmětných kritérií v kombinaci se zvoleným způsobem jejich hodnocení nezaručovalo, že dojde k výběru nejvhodnější nabídky, nehodnotil, a ani by nebyl věcně příslušný přezkoumat, dopad uzavření či neuzavření smlouvy na celkovou realizaci projektu či jeho obecný přínos, nýbrž učinil pouze závěr o správnosti postupu zadavatele dle zákona při stanovení zadávacích podmínek v souvislosti s předmětnými kritérii.
22. Tvrzení zadavatele tak z hlediska pravidel obsažených v zákoně působí jako pouhé vysvětlení jeho motivace ke konkrétním krokům, a nikoliv jako argument potvrzující soulad jeho postupu při zadávání veřejné zakázky se zákonem. Totéž platí i o tvrzení zadavatele, že na základě závěrů Rozhodnutím Úřadu I. neměl ke dni podpisu smlouvy důvod pochybovat o správnosti svého postupu. Při zkoumání správnosti postupu zadavatele dle zákona nemůže Úřad zohledňovat, co motivovalo zadavatele k jeho postupu. Uvedené skutečnosti není možno považovat ve vztahu k výroku II napadeného rozhodnutí za relevantní, a z tohoto hlediska je tedy nutno považovat námitku zadavatele za bezpředmětnou. Tím však není dotčena přípustnost jejich zohlednění Úřadem při určení výměry pokuty dle § 121 odst. 2 ve výroku III. napadeného rozhodnutí.

23. Není možno souhlasit ani s námitkou zadavatele, že vzhledem k jeho oprávněné víře v závěry vyslovené Rozhodnutím Úřadu I., jehož vydání předcházelo podpisu smlouvy, a které bylo následně potvrzeno Rozhodnutím o rozkladu I., za předmětný správní delikt neodpovídá. Podle § 121 odst. 1 zákona právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Jak bylo uvedeno, k podpisu smlouvy došlo dne 29. 11. 2007, tedy již třetí den po vydání napadeného rozhodnutí, které ještě nebylo pravomocné. Vzhledem k patnáctidenní lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu pro podání odvolání, nemohl mít navíc zadavatel ani věrohodný důvod předpokládat v tak krátkém časovém odstupu od vydání napadeného rozhodnutí, že toto nabude právní moci. Rovněž je nutno odmítnout i argumentaci zadavatele potvrzujícím druhostupňovým rozhodnutím. Rozhodnutí o rozkladu I. bylo vydáno v řízení zahájeném na základě rozkladu společnosti Horácká stavební, s.r.o. podaného až dvanáctý den poté, co byla smlouva na realizaci veřejné zakázky již uzavřena. Vzhledem k tomu nemohl mít zadavatel o průběhu, natož výsledku druhostupňového řízení, žádné povědomí. Závěry Rozhodnutí o rozkladu I. tedy nemohly mít díky časové posloupnosti zmíněných okolností žádný vliv na míru pochybností zadavatele o jeho postupu v okamžiku, kdy dovršil naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) podpisem smlouvy na veřejnou zakázku.
24. Za situace dané v přezkoumávaném případě tedy není možno přisvědčit tvrzení zadavatele, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby zabránil porušení právní povinnosti, tedy naplnění všech znaků skutkové podstaty předmětného správního deliktu, a námitku zadavatele, že za správní delikt dle výroku II. napadeného rozhodnutí neodpovídá, je tedy nutné odmítnout.
25. K argumentům zadavatele pro podepření jeho alternativního návrhu na snížení pokuty uložené výrokem III. napadeného rozhodnutí na částku 1 000,- Kč uvádím následující. Zákon v ustanovení § 121 odst. 2 uvádí hlavní kritérium rozhodné pro určení výměry pokuty, tedy závažnost spáchaného správního deliktu. Demonstrativním výčtem pak zákon v témže ustanovení toto hlavní kritérium definuje, když uvádí, že je třeba přihlídnout zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán.
26. Úřad, jak je patrné z bodu 93. odůvodnění napadeného rozhodnutí, vzal zadavatelem zmiňované okolnosti dostatečně v úvahu. V jeho prospěch zohlednil kromě důvěry v prvostupňové rozhodnutí a vyjasnění problematiky použití institutu „*zjevně nepřiměřených*“ hodnot až v následujících soudních řízeních i skutečnost, že zadavatel zcela nevyloučil soutěžní prostředí. Okolnosti, za nichž byl předmětný správní delikt spáchán, však nejsou jediným kritériem závažnosti dle § 121 odst. 2 zákona, a Úřad tedy při zvažování výše pokuty přihlédl i ke způsobu a především následkům spáchání správního deliktu, jak vyplývá z bodu 91. a bodu 92. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z bodu 95. odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že se Úřad zabýval i otázkou přiměřenosti výše pokuty z hlediska preventivní a represivní funkce právní odpovědnosti, přičemž pokutu ve výši 40 000,- Kč považoval z uvedených hledisek za dostačující především s přihlédnutím k okolnostem, kterými zadavatel svůj alternativní návrh v rozkladu podpírá.
27. Vzhledem k tomu, že se Úřad v napadeném rozhodnutí náležitě zabýval všemi kritérii závažnosti spáchání správního deliktu, a že zadavatel proti výši pokuty namítá okolnosti spáchání správního deliktu, které již jednou byly Úřadem do její výše promítnuty, a to

dokonce, měřeno ve vztahu k ostatním kritériím závažnosti, výrazným způsobem, není možno souhlasit s tím, že jsou dány důvody pro změnu výroku III. napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

28. Po zvážení všech aspektů dané věci, po zohlednění námitek zadavatele, na základě zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
29. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Psychiatrická nemocnice Jihlava, Brněnská 455/54, 586 01 Jihlava

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy